

[Svend Auken]

EF-union eller en europæisk union, der indebærer en beskæring af vetoretten, og som indebærer en ændring af kompetencefordelingen mellem organerne. Jeg tror, det er meget nyttigt – det blev fastslået ved folketingets dagsordener i maj – at vi får et sådant tilsagn her i dag.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Det er næsten rørende at høre udenrigsministeren appellere om, at vi skal se på indholdet, når det er den samme udenrigsminister, som er skyld i, at vi, der sidder i markedsudvalget, og dermed folketinget har haft meget svært ved at vurdere indholdet af de drøftelser, der foregår. Jeg har takket én gang for, at vi her 14 dage for sent nu får de første papirer.

Jeg stillede 4 spørgsmål, som udenrigsministeren ikke svarede på, og jeg vil gerne gentage dem her:

Vil regeringen sikre, at markedsudvalget kan følge forhandlingerne ved ugentlige statusredegørelser over forhandlingernes forløb?

Kan markedsudvalget få den danske tale, som udenrigsministeren holdt, da regeringskonferencen startede?

Kan markedsudvalget få mulighed for at se og drøfte de danske svar på de forskellige oplæg, der kommer?

Hvordan har regeringen tænkt sig at sikre, at der bliver en reel debat om eventuelle danske udspil på regeringskonferencen?

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg opfattede udenrigsministerens svar sådan, at Danmark støtter det hollandsk-belgiske forslag om, at der skal være en drøftelse i NATO inden topmødet mellem Reagan og Gorbatsjov. Det synes jeg er tilfredsstillende.

Jeg vil godt indskyde den bemærkning, når man nu taler så meget om USA, der vil rådføre sig også med sine små allierede, at det altså ikke er noget amerikansk initiativ. Det amerikanske initiativ går ud på, at man vil rådføre sig med sine store allierede. Det har Reagan indkaldt til et topmøde om, og det er det, som i øvrigt Mitterrand netop har sendt afbud til.

Vi mener altså, at der skal holdes et almindeligt NATO-møde, hvor USA forpligtes til at rådføre sig med samtlige sine allierede.

Jeg vil gøre udenrigsministeren opmærksom på – han ved det jo godt, men lige minde ham om det, også gerne have hans kommentarer til det – at dette folketing og dermed Danmark har undsagt SDI-projektet, og SDI-projektet kommer i centrum for sådanne drøftelser, både udenrigsministerdrøftelsen i NATO og drøftelsen mellem Reagan og Gorbatsjov. Det drejer sig ikke mindst om, hvorvidt USA er villig til at betragte SDI-projektet og forskningsprojektet som et forhandlingsobjekt i Genève eller man ikke er villig til det.

Det må ud fra det synspunkt, folketinget har anlagt, være en dansk opfattelse, at vi må ønske, at USA accepterer, at projektet inklusive forskningsprojektet er et forhandlingsobjekt og må kunne indgå i forhandlingerne. Danmark vil ikke, så vidt jeg kan se det, kunne støtte noget andet synspunkt i udenrigsministerforhandlingerne, heller ikke selv om det danske synspunkt eventuelt må frem i en fodnote.

Naturligvis foretrækker vi da, at det danske synspunkt slår igennem og bliver til det generelle synspunkt fra NATOs side, men om nødvendigt kan der altså blive brug for en fodnote.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Udenrigsministeren kom med en lang redegørelse for, hvorfor det efter hans mening var en forkert taktik at bruge fodnoter. Man skulle hellere forhandle bag lukkede døre på NATO-møderne, og så kunne man gå ud fra og forvente – sådan måtte man forstå udenrigsministeren – at USA og Thatcher nok ville indrette sig efter, at man ydmygt står og beder dem om det.

Jeg har en ganske anden opfattelse. Jeg tror faktisk kun, der kan opnås resultater, hvis man virkelig fra bl.a. det danske folketings side og den danske regerings side benytter sig af den offentlige adgang til at give udtryk for den dybe folkelige modvilje, der faktisk er i hele Vesteuropa imod atomoprustningen. Den kommer ikke igennem over for USA og de andre magthavere ved, at udenrigsministeren ydmygt stiller sig op og